

МИР В ТЕЗИ ПРОБЛЕМАТИЧНИ ВРЕМЕНА

Дейвид Уилкерсън
19 Юли 2010

Исус каза: "Да не се смущава сърцето ви, нито да се бои" (Йоан 14:27). Христос споделя тези думи с учениците Си в навечерието на Своето разпятие. Били са предназначени, за да им дадат утеха и сигурност, когато щеше да настъпи най-мрачния час за тяхната вяра. От тогава насам, християните намират утеха в тези думи на Исус, които им дават сили да издържат най-трудните си изпитания.

Въпреки това, днес много християни имат смут в сърцата си и живеят в страх. Знаем от писма до нашето служение, че много вярващи са тайно тормозени от паника, безпокойство и безсънни нощи.

Христос добавя още едно уверение в същия стих: "Мир ви оставям, Моя мир ви давам." Но въпреки това, много християни не са в състояние да намерят мир. За много от тях мира идва и си отива, оставяйки ги притеснени, неспокойни, смачкани от стрес

В Евангелието на Лука, пророк Захарий казва за идващия Месия: "да ни даде, на нас, които сме освободени от ръката на неприятелите ни, в святост и правда пред Него през всичките си дни" (Лука 1:74-75).

Това е една от основните причини Исус да дойде на земята и да умре за грешното човечеството: за да можем да ходим с Бог без страх, наслаждавайки се на Неговия мир през всичките дни на живота си. Това изглежда невъзможно, когато сме изправени пред бедствия, нещастия и ужасна мъка по време на страдания, изпитания и несигурност. Във времена като тези, ние се чувстваме смазани и страха се вкопчава в нашите сърца. Как може да останем спокойни, когато всичко изглежда излязло извън контрол?

Захарий казва за идващия Месия: "за да осияе седящите в тъмнина и в сянка на смъртта; и да насочи стъпките ни в пътя на мира" (1:79). Тоест, че Исус ще води всички ни в пътя на мира - не в безпокойство, празнота или страх, но в спокойствие и почивка. Това е Неговото обещание, макар и за някои хора пътя да изглежда точно обратното.

Писанието нарича Исус Княз на мира. При неговото раждане, ангелите провъзгласяват с песен: "Мир на земята!" Апостол Павел описва добрата вест за Христос като "евангелието на мира." Самият Исус каза: "за да имате в Мен мир" (Йоан 16:33). Казано по-просто смисълът на евангелието е мира. "Словото, което Той (Бог) изпрати на израилевите синове, като им благовестяваше мир чрез Исус Христос, който е Господар на всички" (Деяния 10:36).

Когато Павел описва приемливия начин, по който да служим на Господа, той включва и ходене в Божия мир: "Защото Божието царство не е ядене и пиене, но правда, мир и радост

в Святия Дух. Понеже, който така служи на Христа, бива угоден на Бога и одобрен от човеците. И тъй, нека търсим това, което служи за мир и за взаимно назидание. " (Римляни 14:17-19).

В този свят ще се срещнем със скръб, преследване, огнени изпитания "отвън борби, отвътре страхове", както апостол Павел казва в Второто Послание към Коринтяните 7:5. Ние ще бъдем изкушавани и ще страдаме. Ветровете на нещастията ще се опитат да съборят домът на вяра, който сме построили върху Исус - Канарата на нашето спасение.

Въпреки всичко, ние трябва да Му служим в правда, мир и радост в Святия Дух. Молитвата на Павел за църквата е : "А Сам Господ на мира да ви дава мир винаги и всякак; Господ да бъде с всички вас!" (2 Солунци 3:16). Помислете за това: мир в нашите обстоятелства!

Бог е настроен да осигури мир за нас, дори и в най-лошите обстоятелства.

Божията цел за Неговите деца е да живеят свободни от всякакви грижи и притеснения. Ние го признаваме и Писанията го потвърждават, но много от нас не ходят по този начин. Бог желае за нас да бъдем освободени: "Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте молбите си на Бога с благодарение; и Божият мир, който превъзхожда всеки разум, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус." (Филипяни 4:6-7).

Апостол Павел казва, че отдавайки всичко на Бога в молитва - всички наши притеснения и молби - получаваме Неговия мир. Така че, предавате ли всичко на Бог в молитва? Не е признак на смирение да задържате молби към Него. Този стих казва, че кани всички наши молби и Се наслаждава, когато правим това.

Нека да не разбираме грешно смисълът, вложен от Апостол Павел тук. Благословието да направим нашите искания известни на Бог не означава, че с такава молитва сме се приближили до бързия й отговор – болестта ни си е отишла, нашият проблем е решен. Благословието е, че сме били докоснати от Бог и в сърцата ни има мир. Накратко, нашата борба, страх и безпокойство са премахнати, защото сме били със Създателя.

Не е възможно да имаш истински мир без свежо докосване от Неговата ръката, когато си по средата на проблемите.

"Защото Той е нашият мир, който направи двете едно и събори средната стена, която ги разделяше " (Ефесяни 2:14).

Най-трагично заблудените хора на земята са тези, които твърдят, че имат мир извън Исус. Техният "мир" почива на измамно чувство за сигурност. В момента Америка е пълна с различни източни религии и доктрини, всички претендиращи да предлагат духовен мир. Много техни привърженици твърдят, че да медитират в уединено място или да повтарят някаква мантра, им носи мир. Те казват: "Ако нещо ме смуги, отивам в моята стая и медитирам, което ми помага всичко да престане."

Това е в пълен контраст с Исус. В дните Му на земята, нашият Господ е бил най-много прославен във времена на проблеми. Той се е изправял лице в лице с всяка криза. Като глава на църквата, и днес Той може да дари Своя мир на Своите хора по време на всеки проблем, който те срещнат.

Ако се замислите - има едно нещо, с което света не може да се справи: нещастieto. Тези, които са привлечени от сектите просто отричат трудностите в живота си чрез бягство в света на илюзията. По същия начин, последователите на източните практики се отдават на "нищото." Всяко чувство за мир, което получават, изчезва след ден два под натиска на заливащата ги действителност.

Това, което Исус предлага не е празнота. Напротив, Той предлага пълнота - мир, който постоянно се подновява. Той не ни изпразва, но по-скоро ни възстановява с изобилен живот.

Други пък, разчитат на себе си, за да преодолеят проблемите и тревогите. Те твърдят: "Бях на грешен път, наранявайки себе си и семейството си. Знаех, че е време за промяна, така че обърнах нова страница. Отучих се от всичките си лоши навици и започнах да правя това, което е правилно. Днес, аз не съм същия човек, който бях. Работих усилено, за да спечеля този мир, който имам. Вярвам, че Бог е доволен от мен."

Ние, които следваме Христос знаем от Словото Му: "Защото нито едно създание няма да се оправдае пред Него чрез делата на закона, понеже чрез закона става само познаването на греха." (Римляни 3:20). Следващия път, когато себе-разчитащия си човек попадне в грях, целия му трудно спечелен мир ще си отиде. И той ще бъде разбит, защото е бил измамен от една илюзия.

Истинският мир е резултат от оправдание чрез вяра.

"И така, като сме оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога чрез нашия Господ Исус Христос" (Римляни 5:01). Трябва да има солидна основа на нашия мир. Писанието казва, че основата е оправданието. Ние можем да имаме мир, защото Исус Христос ни е оправдал пред Небесния Отец.

Въпреки това, някои християни никога не влизат в мира, който това оправдание носи. Жизнено важно е да разбираме какво означава "оправдание", защото това държи ключа за нашия мир.

Оправданието се опира на два принципа. Първо, то казва, че моите грехове са заличени. Бил съм оправдан от всички беззакония чрез кръвта на Исус Христос. Аз не съм повече отговорен за извършването им, защото на кръста Христос плати за всички тях.

Накратко, това оправдание е чрез вяра в Скалата, нашата основа мира ни в Бога. Да "оправдаеш" означава да обявиш някого за невинен. То е да се обяви, че дългът ни е напълно платен от Христос, и че Бог е доволен. Исус беше "предаден за нашите прегрешения и беше възкресен за нашето оправдание" (Римляни 4:25). Той беше възкресен, за да провъзгласи свободата ни от цялата вина.

И все пак, да бъдеш оправдан означава повече от това просто да бъдеш простен. Исус не само заличи всичките ни грехове, но чрез Своята жертва Той ни примири с Отец.

Това е втората голяма част от оправданието. Не само, че съм бил обявен за невинен и безгрешен, но също така съм обявен за свят в очите на Бога.

Можете да работите усилено, за да победите всеки голям грях: да бъдете безупречни в придобиването на контрол над всеки навик, да обуздавате нрава си или злите мисли, да отхвърлите всяко лошо говорене. И независимо от всичко това, да продължавате да градите на грешната основа. Защо? Защото вашият мир не може да дойде от това, което правите или как се чувствате.

Признавам, че и аз съм имал такива моменти в живота си. По време на тези кратки периоди знаех в сърцето си, че съм спасен по благодат чрез вяра, и че моите добри дела нямат участие. Но, както много други, очаквах Бог да ме благослови според представянето ми. Моят мир идваше и си отиваше в съответствие с чувството ми за "добрина" или при изблик на "лошотия." Всякакъв вид провал ми носеше отчаяние и загуба на мира.

Може би и вие сте имали тази борба - искате да угодите на Господ, но съдите за стоенето си пред Него според "как се справяте", а не според това, което Исус е направил за вас. Ако трябва да сте честни, ще видите, че съдите за вътрешния си мир и дори спасение според вашето представяне.

Да не бъде! Не можете да оправдаете себе си по никакъв човешки начин. Няма да можете да познаете Божия мир чрез Христос, докато не разберете основата на този мир. Тя идва от знанието, че сте праведни в Божиите очи единствено чрез пролятата кръв на Исус. Именно поради тази причина вие сте "приети като възлюбени."

Божии хора трябва да следват мира по доста различен начин – чрез истината за това, което Христос е направил за нас. Неговото Слово казва: "И нека в сърцата ви царува Божият мир, за който и бяхте призовани в едно тяло; и бъдете благодарни." (Колосани 3:15).

Исус ще продължи да ни оправдава по целия път, докато се срещнем с Него във вечността. И вярата ни в Него постоянно ще произвежда в нас освещаваща сила. "За да приемат опрощаване на греховете и наследство между онези, които са осветени чрез вяра в Мен." (Деяния 26:18).

Ние знаем, че сме приети от Него, защото Той ни кани да пристъпим смело към престола Му.

Нека ви попитам: Защо Бог ще ви кани при престола Си, ако ви е ядосан? Може да осъждате себе си, защото сте имали лош ден или сте направили нещо, което знаете, че наскърбява Святия Дух. Но, какво ви призовава да направите Неговото Слово в такива моменти? Трябва да тичате към Господ, плачейки: "Господи, сърцето ми се покаяно. Знам, че Ти можеш да заличиш всичките ми неправди."

Отец не ви е обърнал гръб, макар че много християни живеят като че ли е така. Те живеят в непрекъсната тревога, мислейки в един момент че са спасени, а в друг че не са. Те живеят в ненужно объркване, защото нямат тази основа: "Аз съм оправдан в очите на Бог чрез кръвта на Агнето. И не само, че Той ме вижда като праведен, но съм и приет от Отец като свят. Аз имам право да вляза в Неговото присъствие."

Това е поуката от историята за блудния син. Не само, че този отявлен грешник беше простен, целунат по шията, облечен в хубава дреха и му бе даден нов пръстен; но също така беше поканен да седне на бащината си трапеза, за да се наслади на празненството. Това е истинската картина на оправданието: Че заради Божията милост не сме оставени на своите дела, които да Го умиротворяват. Той го е направил за нас.

Точно в този момент, Сатана стои пред Бога, обвинявайки ви във всякакви грехове: невярност, лъжи, нечестност, недостатъци. Той има дълъг списък с всички грешни неща, които напоследък сте извършили. "..обвинителят на нашите братя, който ги обвинява денем и нощем пред нашия Бог" (Откровение 12:10). Дяволът казва на Бог: "Как може да бъде спасен след всички неща, които съм го видял да прави? Искам справедливост! Няма как да си справедлив Бог, ако го оставиш да се измъкне."

Дяволът е прав в много от своите обвинения. Много пъти си се провалял. Много пъти си излизал от Божията слава. Правил си неща, които Исус не бе извършил.

Но нашият Съдия е хладен и безразличен към всяко обвинение. Аз го чувам в небето как казва на клеветника ни: "Няма смисъл от твоите приказки, баща на лъжите. Няма такъв случай. Отправяш обвинения срещу някой, който Аз вече съм оправдал. Върви си!"

Не трябва да се страхуваме от нашия Съдия. Той е на наша страна и е заличил всичките ни прегрешения: "...защото хвърли зад гърба Си всичките ми грехове" (Исая 38:17). "...И ще хвърлиш в морските дълбини всичките им грехове" (Михей 7:19). "Аз съм, който изтривам твоите престъпления заради Себе Си, и няма да помня греховете ти." (Исая 43:25).

Виждам как Царя на славата стои пред нашия клеветник и му заявява: "Кой ще обвини Божиите избрани? Бог е, Който ги оправдава!" (Римляни 8:33).

Някои от вас, които четете това, живеете без да се ползвате от привилегиите си. Носите ненужен товар от вина и тревога. Бог иска да знаете колко сте чисти на небето, и че дори в този момент вече сте готови за слава. Той иска да се възползвате от мира, който ви е предоставил.

Във второто си послание, Петър говори за това, че дори когато дойде края на света, в средата на това ужасяващо време – в най-ужасния час- ние сме призвани да имаме мир:

"И така, понеже всичко това ще се разпадне, ...и стихииите нажежени ще се стопят! Затова, възлюбени, като очаквате тези неща, старайте се да бъдете чисти и непорочни пред Него, с мир в сърцата си." (2 Петър 3 :11-12, 14).

В този ден, когато застанем пред Господ, ние ще погледнем белезите от пирони върху ръцете Му и ще осъзнаем, че източникът на нашето оправдание е направил за нас повече, отколкото ние можем да постигнем чрез цял живот на покаяние или действие.

Бог иска точно сега да се възползваме от мира, с който ни е благословил.

Нашият Отец иска да сме способни да погледнем на раните на Исус и да заявим на дявола: "Това е платеното за моите грехове. Сатана, ти не можеш да ме обвиняваш повече за тези неща. Исус се застъпва за мен и заради Него съм оправдан в Божиите очи. "

Наскоро се молах: "Господи, искам мира Ти на всяка цена. Няма да слушам повече лъжите на дявола. Знам, че моето спасение не зависи от делата ми. Но че, Исусе, самият Ти се застъпваш за моето дело. Аз почивам в това, което Си направил за мен. "

Можеш ли да кажеш същото чрез вяра - че няма да се опитваш да правиш нещата по твоя си начин, когато имаш Божието благоволение? Това, че Исус взе всичките ти грехове и ти можеш да влезеш в Божието присъствие чрез Него?

Факт е, че когато Бог погледне в теб, вижда Христос. Той не вижда "стария човек", за който говори апостол Павел, а новото създание в Христа. Както Исус е в слава, така и ние сме в този свят: изкупени, оправдани и освободени.

И така - притеснени ли сте или се страхувате? Осъждате ли се? Вече не е нужно да живеете във вина или безпокойство. Ако сте изповядали греховете си и имате доверие в кръвта на Исус, тези грехове ги няма, те са напълно заличени. Вие сте оправдани.

"И така, сега няма никакво осъждане за онези, които са в Христос Исус, Който не ходи по плът, но по Дух" (Римляни 8:01). Бог казва, в смисъл: "Този страх или осъждение не са от Мен. Дяволът ги слага във вас. Отърви се от него с вяра, казвайки:" Аз съм измит и изчистен чрез вяра в Исус. И знам, че Бог ме обича.""

Ако сте направили това, Господ е доволен от вас. Вие му доставяте голяма радост! Ето защо, Той казва: "Елате смело в Моето присъствие, дайте Ми да узная всичките ви желания и искайте, за да бъде радостта ви пълна." Това е истински мир!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1984 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Peace of Mind in These Troubled Times](#) / [Мир в тези проблематични времена](#)